

Arrest

nr. 336 555 van 25 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2025 tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 1988.

1.2. Verzoekster dient op 8 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 juli 2016 een beslissing tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoekster wordt op 30 oktober 2019 veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen tot een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 800 euro, wegens opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg en het zonder wettige reden dragen van een vrij verkrijgbaar wapen.

1.4. Op 13 februari 2020 ontvangt de commissaris-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) het verzoek om de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren.

1.5. Verzoekster wordt op 23 januari 2025 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gehoord, waarbij zij de mogelijkheid krijgt om redenen voor te leggen waarom zij de subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden.

1.6. De commissaris-generaal neemt op 11 april 2025 een beslissing houdende de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd op 04-10-1988 geboren te Buulo Xaaji (Lower Jubba) en u bent etnisch Ashraf. U heeft geen school gelopen. U bent gehuwd met M.A.H. op 03-08-2013 maar u heeft geen kinderen. Om aan inkomsten te geraken verkocht u stiekem tabak in uw dorp waar Al-Shabaab de controle had. Uw man was automecanicien en had een garage. U hebt uw land van herkomst verlaten omwille van problemen met Al Shabaab.

U nam op 06-09-2015 een vliegtuig vanuit Mogadishu naar Kenia en naar België, waar u op 7-09-2015 landde. U deed een verzoek tot internationale bescherming in België op 08-09-2015.

Op 29-07-2016 werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend, er werd geen geloof gehecht aan uw beweerde problemen met Al Shabaab.

Op 30-10-2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, een geldboete van 800 euro (zijnde 100 euro, verhoogd met 70 opdecimen).

U werd veroordeeld voor feiten gepleegd op 12-05-2019 en op 29-05-2019, voor daden van opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg ten nadele van twee slachtoffers (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw), opzettelijke slagen (art. 392 en 398 lid 1 Sw) en een vrij verkrijgbaar wapen te dragen zonder wettige reden (art. 9, 23, 24, 25 en 26 van de Wapenwet). U was van 29-05-2019 tot en met 12-12-2019 opgesloten in de gevangenis.

Op 13-02-2020 ontving het CGVS van de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie een brief waarin deze de commissaris-generaal verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

In de jaren na de toekenning van uw status deed u aan problematisch alcoholgebruik, waardoor u met de verkeerde mensen omging. Deze mensen leerde u voornamelijk in Antwerpen kennen, en zag u ook nog na uw verhuis naar Leuven. In 2020 bent u verkracht geweest, de man nam ook beelden van deze verkrachting op. Hij chanteerde u met deze beelden. In de nacht van 25-06-2021 werd u verkracht door drie Somalische mannen uit Antwerpen. Deze mannen werden veroordeeld voor deze feiten. In 2021 deed u ook livestreams op sociale media waarin u dronken was, geen hoofddoek droeg, en bijna geen kleren aanhad. Sinds 11-03-2024 verblijft u in Zorggroep Sint-Kamillus, op de afdeling VIA waar u een traject volgt rond emotieregulatie, traumaverwerking, en gezond coping (ie geen alcoholmisbruik).

Met het oog op een eventuele herevaluatie van uw beschermingsstatus, werd u op 23-01-2025 gehoord op het CGVS, waarbij u de mogelijkheid geboden werd de redenen voor te leggen waarom u de subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden. U stelde dat u ondertussen in behandeling bent voor uw problematisch alcoholgebruik, en vreest dat uw familie u zou doden door wat er in België allemaal is gebeurd.

Ter staving legde u de volgende documenten neer: een verslag van verblijf in Sint-Kamillus Bierbeek dd. 17-01-2025, een verslag van dr. Leysen dd. 17-01-2025, een medisch verslag van Sint-Kamillus Bierbeek dd. 15-01-2025, attest van gezinssamenstelling, attest van OCMW Leuven, fiscaal attest, vonnis rechtbank van eerste aanleg Leuven dd. 09-09-2022, arrest van hof van beroep Brussel dd. 21-03-2023, eindarrest hof van beroep Brussel dd. 06-02-2024, certificaten CLT opleiding Nederlands, attest wachtlijst beschut wonen vzw Walden, attest opstartgesprek Echo vzw Walden, fiche kringwinkel Hageland, PV politie Antwerpen (diefstal in woning) dd 23/11/2020.

B. Motivering

De subsidiaire beschermingsstatus werd u toegekend op 29-07-2016. Deze status moet echter worden ingetrokken om de hieronder uiteengezette redenen.

Artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 van de Vreemdelingenwet uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4 bepaalt dat: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

[...] c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden."

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij een ernstig misdrijf.

Op 30-10-2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, en een geldboete van 800 euro (zijnde 100 euro, verhoogd met 70 opdecimen).

U werd veroordeeld voor feiten gepleegd op 12-05-2019 en op 29-05-2019:

- De feiten van **12-05-2019** zijn de volgende: u hebt iemand op het hoofd geslagen met een fles en dan hebt u die man met een schroevendraaier op zijn hoofd gestoken, met een gapende wonde als gevolg. Een tweede man is tussenbeide gekomen in de ruzie en liep een schram op op zijn hoofd door de schroevendraaier. U nam dan een groot mes en liep achter de twee betrokken mannen aan. De u ten laste gelegde feiten werden door de rechtbank bijzonder ernstig, en bewezen geacht. U werd omwille van deze feiten veroordeeld voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw), opzettelijke slagen (art. 392 en 398 lid 1 Sw) en een vrij verkrijgbaar wapen te dragen zonder wettige reden (art. 9, 23, 24, 25 en 26 van de Wapenwet).
- De feiten van **29-05-2019** zijn de volgende: u dronk samen met een man alcohol, het latere slachtoffer, en uiteindelijk hebt u hem een aantal keer met een mes gestoken. Het slachtoffer werd door een buurman aangetroffen met een steekwonde links in de hals en onder het recheroog. De u ten laste gelegde feiten werden door de rechtbank bijzonder ernstig, en bewezen geacht. U werd omwille van deze feiten veroordeeld voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw).

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de **ernst** van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Ernstige opzettelijke verwondingen en slagen zijn niet zomaar gewelddaden; ze vormen een diepgaande aantasting van een van de fundamentele van de samenleving: het recht op lichamelijke integriteit.

Het Belgische Strafwetboek voorziet in een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden met een geldboete in geval van opzettelijke verwondingen of slagen (artikel 398), van twee maanden tot twee jaar met een geldboete in geval van ziekte of arbeidsongeschiktheid (artikel 399) en van twee jaar tot vijf jaar met een geldboete indien de slagen of verwondingen een ongeneeslijk lijkende ziekte, een ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid van meer dan vier maanden, het volledige verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking ten gevolg hebben (artikel 400). De gevangenisstraf kan worden verzwaaard tot tien jaar ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade.

De gevolgen van ernstige verwondingen en slagen zijn ernstig. Naast zichtbare lichamelijke verwondingen kunnen slachtoffers te maken krijgen met ingrijpende psychologische nawerkingen.

Ernstige verwondingen en slagen ondermijnen ook de openbare orde en de persoonlijke veiligheid. Ze creëren een klimaat van onveiligheid en kunnen leiden tot een spiraal van geweld. Ze brengen ook de sociale cohesie in gevaar door het vertrouwen tussen individuen te ondermijnen.

In paragraaf 40 van zijn "Background note on the application of the exclusion clauses: article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees" van 4 september 2003 stelt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen: "Bepaalde andere misdrijven kunnen ook als ernstig worden beschouwd als ze gepaard gaan met het gebruik van dodelijke wapens, **als ze gepaard gaan met ernstige letsels bij personen** of als er bewijs is van een patroon van ernstig crimineel gedrag of andere soortgelijke factoren (...)."

Bijgevolg kan het opzettelijk toebrengen van verwondingen en slagen, gelet op de individuele omstandigheden, worden beschouwd als een ernstig niet-politiek misdrijf.

Wat u betreft, dient te worden vastgesteld dat de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen van oordeel was dat de feiten bijzonder ernstig waren (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 5). Verder stelde de rechtbank dat: "De feiten getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van derden. Uit het niets brengt beklagde ernstige slagen toe aan drie personen. Een van deze personen heeft een ernstige steekwonde op enkele millimeters van een hoofdslagader. De feiten hadden kunnen leiden tot de dood." De rechtbank stelde vast dat enkel een effectieve gevangenisstraf en een geldboete gepast waren, rekening houdend met het zwaar verleden dat u meedraagt maar ook met het feit dat dat u twee maal ernstige feiten pleegde op korte periode, waarbij de laatste mogelijk de dood tot gevolg kon hebben (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 5).

Gelet op al deze elementen komt het Commissariaat-generaal tot de conclusie dat de verwondingen en slagen die u hebt gepleegd, als ernstige misdrijven moeten worden aangemerkt.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u **individuele verantwoordelijkheid** draagt voor dit misdrijf.

Bovenstaande feiten werden samengevoegd tot éénzelfde strafbaar opzet, waardoor u ook maar één straf opgelegd kreeg. U werd als dader veroordeeld door een Belgische strafrechter. Tegen uw veroordeling van 30-10-2019 ging u ook niet in beroep. Bijgevolg staat uw schuld vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. **De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen.**

U verklaarde dat u het misdrijf hebt begaan omdat u dronken was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Uw alcoholprobleem werd ook op de rechtbank aangehaald in het kader van het eventueel toekennen van probatievoorwaarden (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 6). De rechtbank stelde echter vast dat u het Nederlands onvoldoende machtig was, en dat communicatieproblemen konden rijzen bij de voorgestelde begeleiding door gespecialiseerde instanties. U werd geen probatievoorwaarden toegekend. In de rechtbank werd er dus ook al rekening gehouden met uw problematisch alcoholgebruik. Het feit dat u overmatig alcohol zou genuttigd hebben, neemt niet weg dat in casu uw individuele verantwoordelijkheid in de feiten vast staat.

Het gegeven dat u nu spijt hebt, u uw straf aanvaard hebt, en dat u nog contact had met een slachtoffer, dat jullie elkaar vergeven hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat u individuele verantwoordelijkheid treft aan verscheidene misdrijven, en dat de feiten in casu ernstig zijn. Dit geldt tevens voor het feit dat u uw straf uitgezeten hebt en uw verklaring dat u nu in behandeling bent. Het gegeven dat u uw straf hebt uitgezeten, verhindert geenszins dat alsnog uw status van subsidiaire bescherming wordt ingetrokken.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5/1, §2, 1° en 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u hier in België in een behandelingstraject zit en dat u ook na ontslag nog geruime tijd intensieve omkadering (bv. Beschut wonen) zal nodig hebben, zoals beschreven wordt in de documenten die u neerlegt, verhindert in casu niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen

55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatie-richtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming.

De overige documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. U legde documenten neer die aantonen dat u een slachtoffer was van een diefstal met inbraak in uw woning in 2020, alsook het vonnis en de arresten waaruit blijkt dat u het slachtoffer was van een verkrachting. Deze feiten dateerden van na uw eigen veroordeling en gevangenisstraf. Het CGVS wilt zeker geen afbreuk doen aan de ernst van de feiten waarvan u het slachtoffer werd, maar dit verandert verder niets aan het feit dat u zelf voordien als dader werd veroordeeld voor het plegen van ernstige feiten. Hetzelfde geldt voor de documenten waarmee u uw verdere traject hier in België aantoont, zoals uw tewerkstelling in de kringwinkel, en uw taallessen Nederlands.

Wanneer de commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt op basis van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, is hij overeenkomstig artikel 55/5/1, §3 verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28/01/2025. Op 05/02/2025 ontving het CGVS via uw raadsheer dat u geen opmerkingen had bij de notities van het persoonlijk onderhoud, u stemt dus in met de notities.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een eerste en tweede middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

"1, Iedereen heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Dat volgens het Hof de zinsnede "noodzakelijk in een democratische samenleving" betekent dat een inmenging onder meer moet beantwoorden aan een "dwingende maatschappelijke behoefte" en proportioneel moet zijn aan het gerechtvaardigd doel dat wordt nagestreefd.

Op straffe van nietigheid vanwege schending van artikel 8 E.V.R.M., moet dan ook een afweging worden gemaakt tussen enerzijds de motieven van de weigeringsbeslissing of verwijderingsmaatregelen en anderzijds de door de beslissing of maatregel veroorzaakte ontwrichting van het gezin (Nr. 26.933, R.W., 1986-87, 2854 e.v.; zie ook Raad van State, 13.02.1992, nr. 38.739, Arr. R.v.St., 1992, z.p. en Raad van State, 25.06.1992, nr. 39.848, Arr. R.v. St., 1992, z.p.).

Er moet dus worden nagegaan of de inmenging in het privé levensnoodzakelijk is, met name gerechtvaardigd wordt door een dwingende sociale behoefte en proportioneel is met het nagestreefte deel (EHRM 19 februari 1998, nr. 26102/95, Dalia v. Frankrijk, par. 52).

Deze beoordeling geschiedt aan de hand van de fair balancetoets, waarbij wordt nagegaan of een billijke afweging werd gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov v. Oostenrijk, par. 76).

In concreto betekent dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de verwijdering en de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

2. Verweerster heeft in haar beslissing geenszins een afdoende afweging doorgevoerd tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving en anderzijds het recht op een privé en familieleven in hoofde van verzoekster.

Verzoekster meent dat er sprake is van een onevenwicht en wel omwille van volgende reden: Verzoekster woont nu al 10 jaar ononderbroken in BELGIË.

Het is hier dat het centrum van haar belangen gevestigd is.

Het is hier waar ze haar toekomst ziet waar ze nu al geruime tijd naartoe aan het werken is samen met de nodige instanties. Het zal ook hier zijn waar ze een concreet uitzicht zal hebben op een tewerkstelling, een verblijfplaats (Beschut wonen), etc.

Haar uit haar vertrouwde leefomgeving rukken zou een schending uitmaken van artikel 8 EVRM.

Bovendien verkeert verzoekster in een kwetsbare positie, aangezien het leven in het land van herkomst dan zou terugkeren. De situatie voor vrouwen in Somalië is op dit moment bijzonder precair, met ernstige veiligheidsrisico's die het niet verantwoord maken om de verzoekende partij terug te sturen.

B. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei

2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.),

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

2. Hierboven werd reeds uiteengezet dat verweerster, ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat verzoekster zich in een precare situatie bevindt. "

3. De beoordeling

3.1. Het juridisch kader

3.1.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.1.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, en § 3 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in

:

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn"

[...]

"Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."

De bestreden beslissing bestaat bijgevolg uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

3.1.3. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat verzoeker een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet gepleegd heeft.

De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...) 6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;"

Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt: "Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat: [...] c) hij een ernstig

misdrif heeft gepleegd; Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) en vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 19, tweede en derde lid van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU). Artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU, dat bepaalt dat een onderdaan van een derde land of staatloze van de subsidiaire bescherming wordt uitgesloten wanneer er ‘*ernstige redenen*’ zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze bepaling bevat een uitsluitingsgrond, die een uitzondering is en dus restrictief moet worden uitgelegd.

Het begrip “*ernstig misdrijf*” wordt in de richtlijn 2011/95/EU niet gedefinieerd en de richtlijn bevat evenmin een expliciete verwijzing naar het nationale recht ter interpretatie van dit begrip (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, § 33). In zijn arrest Shajin Ahmed stelt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) dat de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus vergelijkbaar zijn met de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus (ibid., § 45). De in artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU neergelegde grond voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus heeft echter een bredere werkingssfeer. Het betreft meer algemeen een ernstig misdrijf, dus zonder dat er sprake is van beperkingen in geografische of temporele zin of met betrekking tot de aard van het misdrijf (ibid., §§ 46- 47). Net als bij de gronden voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus is het doel van de gronden voor uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus om personen die de aan de subsidiaire beschermingsstatus verbonden bescherming onwaardig worden bevonden van die status uit te sluiten, en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven (ibid., §§ 43-47 en 51). Verder heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de bevoegde autoriteit artikel 17, eerste lid, b) van de richtlijn 2011/95/EU enkel kan toepassen nadat zij de haar ter kennis gebrachte specifieke feiten met betrekking tot de individuele persoon heeft onderzocht om uit te maken of er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de daden van de betrokkene onder de genoemde uitsluitingsgrond vallen. Met andere woorden, een beslissing waarbij een persoon van de subsidiaire beschermingsstatus wordt uitgesloten, moet worden voorafgegaan door een volledig onderzoek van alle omstandigheden van zijn individuele geval en kan niet automatisch worden genomen.

Uit de rechtspraak en het EASO-rapport inzake uitsluiting (EASO: “Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) – A Judicial Analysis”, januari 2016) blijkt dat het ‘*ernstig*’ karakter van het misdrijf, dat desgevallend aanleiding kan geven tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden beoordeeld aan de hand van meerdere criteria, waaronder de aard van het gepleegde feit, de schade die werd teweeggebracht, de gevolgde strafprocedure, de aard van de straf en de vraag of de meeste rechterlijke instanties het gepleegde feit ook als een ernstig misdrijf zouden aanmerken (HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, § 56). Verder wijst het Hof van Justitie erop dat vergelijkbare aanbevelingen staan vermeld in de Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés, uitgegeven door het UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands). Naar dit handboek wordt overigens ook verwezen in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot het invoegen van artikel 55/4 in de Vreemdelingenwet (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet van toepassing is (*mutatis mutandis* HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., punt 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

3.2. Toepassing in casu

3.2.1. De commissaris-generaal is van oordeel dat de aan verzoekster op 29 juli 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2 van de Vreemdelingenwet dient te worden ingetrokken. Hij motiveert dit in de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze als volgt: *“Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij een ernstig misdrijf.*

Op 30-10-2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, en een geldboete van 800 euro (zijnde 100 euro, verhoogd met 70 opdecimen).

U werd veroordeeld voor feiten gepleegd op 12-05-2019 en op 29-05-2019:

De feiten van 12-05-2019 zijn de volgende: u hebt iemand op het hoofd geslagen met een fles en dan hebt u die man met een schroevendraaier op zijn hoofd gestoken, met een gapende wonde als gevolg. Een tweede man is tussenbeide gekomen in de ruzie en liep een schram op op zijn hoofd door de schroevendraaier. U nam dan een groot mes en liep achter de twee betrokken mannen aan. De u ten laste gelegde feiten werden door de rechtbank bijzonder ernstig, en bewezen geacht. U werd omwille van deze feiten veroordeeld voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw), opzettelijke slagen (art. 392 en 398 lid 1 Sw) en een vrij verkrijgbaar wapen te dragen zonder wettige reden (art. 9, 23, 24, 25 en 26 van de Wapenwet).

De feiten van 29-05-2019 zijn de volgende: u dronk samen met een man alcohol, het latere slachtoffer, en uiteindelijk hebt u hem een aantal keer met een mes gestoken. Het slachtoffer werd door een buurman aangetroffen met een steekwonde links in de hals en onder het recheroog. De u ten laste gelegde feiten werden door de rechtbank bijzonder ernstig, en bewezen geacht. U werd omwille van deze feiten veroordeeld voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg (art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw).

Bijgevolg moet, wat u betreft, de toepassing van de uitsluitingsclausule vervat in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf moet rekening worden gehouden met de volgende criteria: de aard van de handeling, de straf, de werkelijke schade, en het soort procedure om vervolging in te stellen. Elk van deze factoren, alleen of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat een misdrijf "ernstig" is in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Ernstige opzettelijke verwondingen en slagen zijn niet zomaar gewelddaden; ze vormen een diepgaande aantasting van een van de fundamenteën van de samenleving: het recht op lichamelijke integriteit.

Het Belgische Strafwetboek voorziet in een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden met een geldboete in geval van opzettelijke verwondingen of slagen (artikel 398), van twee maanden tot twee jaar met een geldboete in geval van ziekte of arbeidsongeschiktheid (artikel 399) en van twee jaar tot vijf jaar met een geldboete indien de slagen of verwondingen een ongeneeslijk lijkende ziekte, een ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid van meer dan vier maanden, het volledige verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking ten gevolg hebben (artikel 400). De gevangenisstraf kan worden verzwaaard tot tien jaar ingeval de schuldige heeft gehandeld met voorbedachten rade.

De gevolgen van ernstige verwondingen en slagen zijn ernstig. Naast zichtbare lichamelijke verwondingen kunnen slachtoffers te maken krijgen met ingrijpende psychologische nawerkingen.

Ernstige verwondingen en slagen ondermijnen ook de openbare orde en de persoonlijke veiligheid. Ze creëren een klimaat van onveiligheid en kunnen leiden tot een spiraal van geweld. Ze brengen ook de sociale cohesie in gevaar door het vertrouwen tussen individuen te ondermijnen.

In paragraaf 40 van zijn “Background note on the application of the exclusion clauses: article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees” van 4 september 2003 stelt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen: “Bepaalde andere misdrijven kunnen ook als ernstig worden beschouwd als ze gepaard gaan met het gebruik van dodelijke wapens, als ze gepaard gaan met ernstige letsels bij personen of als er bewijs is van een patroon van ernstig crimineel gedrag of andere soortgelijke factoren (...).”

Bijgevolg kan het opzettelijk toebrengen van verwondingen en slagen, gelet op de individuele omstandigheden, worden beschouwd als een ernstig niet-politiek misdrijf.

Wat u betreft, dient te worden vastgesteld dat de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen van oordeel was dat de feiten bijzonder ernstig waren (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 5). Verder stelde de rechtbank dat: “De feiten getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van derden. Uit het niets brengt beklagde ernstige slagen toe aan drie personen. Een van deze personen heeft een ernstige steekwonde op enkele millimeters van een hoofdslagader. De feiten hadden kunnen leiden tot de dood.” De rechtbank stelde vast dat enkel een effectieve gevangenisstraf en een geldboete gepast waren, rekening houdend met het zwaar verleden dat u meedraagt maar ook met het feit dat u twee maal ernstige feiten pleegde op korte periode, waarbij de laatste mogelijk de dood tot gevolg kon hebben (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 5).

Gelet op al deze elementen komt het Commissariaat-generaal tot de conclusie dat de verwondingen en slagen die u hebt gepleegd, als ernstige misdrijven moeten worden aangemerkt.

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor dit misdrijf.

Bovenstaande feiten werden samengevoegd tot éénzelfde strafbaar opzet, waardoor u ook maar één straf opgelegd kreeg. U werd als dader veroordeeld door een Belgische strafrechter. Tegen uw veroordeling van 30-10-2019 ging u ook niet in beroep. Bijgevolg staat uw schuld vast.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u aangehaalde elementen tonen evenwel niet aan dat u geen individuele verantwoordelijkheid voor de door u gepleegde misdrijven zou treffen.

U verklaarde dat u het misdrijf hebt begaan omdat u dronken was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). Uw alcoholprobleem werd ook op de rechtbank aangehaald in het kader van het eventueel toekennen van probatievoorwaarden (Vonnis rechtbank van eerste aanleg Antwerpen p. 6). De rechtbank stelde echter vast dat u het Nederlands onvoldoende machtig was, en dat communicatieproblemen konden rijzen bij de voorgestelde begeleiding door gespecialiseerde instanties. U werd geen probatievoorwaarden toegekend. In de rechtbank werd er dus ook al rekening gehouden met uw problematisch alcoholgebruik. Het feit dat u overmatig alcohol zou genuttigd hebben, neemt niet weg dat in casu uw individuele verantwoordelijkheid in de feiten vast staat.

Het gegeven dat u nu spijt hebt, u uw straf aanvaard hebt, en dat u nog contact had met een slachtoffer, dat jullie elkaar vergeven hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat u individuele verantwoordelijkheid treft aan verscheidene misdrijven, en dat de feiten in casu ernstig zijn. Dit geldt tevens voor het feit dat u uw straf uitgezeten hebt en uw verklaring dat u nu in behandeling bent. Het gegeven dat u uw straf hebt uitgezeten, verhindert geenszins dat alsnog uw status van subsidiaire bescherming wordt ingetrokken.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient uw subsidiaire beschermingsstatus te worden ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/5/1, §2, 1° en 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u hier in België in een behandelingstraject zit en dat u ook na ontslag nog geruime tijd intensieve omkadering (bv. Beschut wonen) zal nodig hebben, zoals beschreven wordt in de documenten die u neerlegt, verhindert in casu niet dat u wordt uitgesloten van internationale bescherming. Het doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat aan de constitutieve elementen van de toegepaste uitsluitingsgrond voldaan is, noch aan uw individuele verantwoordelijkheid in de betreffende uitsluitbare handelingen. Bovendien is noch in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, noch in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, noch in de relevante bepalingen van de Kwalificatierichtlijn voorzien dat een dergelijke reden een beletsel kan vormen voor de uitsluiting van internationale bescherming.

De overige documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling. U legde documenten neer die aantonen dat u een slachtoffer was van een diefstal met inbraak in uw woning in 2020, alsook het vonnis en de arresten waaruit blijkt dat u het slachtoffer was van een verkrachting. Deze feiten dateerden van na uw eigen veroordeling en gevangenisstraf. Het CGVS wilt zeker geen afbreuk doen aan de ernst van de feiten waarvan u het slachtoffer werd, maar dit verandert verder niets aan het feit dat u zelf voordien als dader werd veroordeeld voor het plegen van ernstige feiten. Hetzelfde geldt voor de documenten waarmee u uw verdere traject hier in België aantoonst, zoals uw tewerkstelling in de kringwinkel, en uw taallessen Nederlands."

3.2.2. Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad treedt deze bij. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster voormelde motieven volstrekt onbesproken laat, zodat zij hiertoe manifest in gebreke blijft. Het komt niet aan de Raad toe deze leemten in het verzoekschrift op te vullen.

3.2.3. Verzoekster benadrukt haar langdurig verblijf in België, alwaar zij haar centrum van belangen heeft gevestigd en meent dat het haar wegrukken uit haar vertrouwde omgeving een schending zou uitmaken van artikel 8 van het EVRM. Verder wijst zij op de preciaire situatie van vrouwen in Somalië. Dienaangaande benadrukt de Raad dat het voorwerp van onderhavig beroep zich dient te beperken tot de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu ligt geen verwijderingsmaatregel voor, zodat verzoekster zich in huidige stand van het geding niet dienstig kan beroepen op een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM bij een verwijdering. Het staat verzoekster vrij dergelijke argumenten aan te halen in het kader van de eventuele aflevering van een bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2.4. Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aandraagt die een andere beoordeling van haar zaak toelaten, waarbij de commissaris-generaal wordt bijgetreden er in casu ernstige redenen zijn om het door verzoekster gepleegde misdrijf te kwalificeren als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters handelingen zijn geenszins te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut

en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. Deze vaststelling volstaat in beginsel om, steunend op artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoekster toegekende subsidiaire beschermingsstatus. De Raad wijst er in deze op dat in het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene rekening wordt gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat ook geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet van toepassing is.

4.2.6. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet. Wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1° van de Vreemdelingenwet geeft hij een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet. Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als *instrumentum*, het is te onderscheiden van die beslissing als *negotium*. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

4.2.7. Het voorwerp van onderhavig beroep dient zich, zoals reeds gezegd, te beperken tot de beslissing tot intrekking van de initieel aan verzoekster toegekende subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, *juncto* artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Een nieuwe beoordeling van de initiële weigering van de vluchtelingenstatus en/of de verklaarde actuele nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kan dus niet het voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure.

4.3. Waar verzoekster een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid zijn argumenten uiteen te zetten en kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.4. Gelet op het voorgaande, dient de intrekking van de aan verzoekster op 29 juli 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het commissariaat-generaal met het oog op verder onderzoek. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftienvintig november tweeduizend vijftienvintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES